

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 835/10
04.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца Г.К. из О. кога заступа М.П. адвокат из О., против тужене Републике Србије - РУЈП, Одељење финансијске полиције С., Служба О., коју заступа Републички јавни правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж.1698/08 од 20.01.2009. године, у седници одржаној дана 04.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж.1698/08 од 20.01.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Сомбору Гж.1698/08 од 20.01.2009. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у О. П. ... од 17.04.2008. године којом је: одбијен као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужена да му по основу стицања без основа исплати 563.767,13 динара са законском затезном каматом од 15.08.2002. године до исплате и да тужиоцу накнади трошкове поступка; обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 7.500,00 динара.

Против ове другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију Врховном суду Србије због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама одређеним законом у смислу одредаба члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04), које се примењују на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.111/09), будући да је ревизија тужиоца изјављена против наведене другостепене пресуде пре 29.12.2009. године и нашао да су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права неосновани.

2.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а тужилац не побија наведену другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 398. став 1. тачка 1. и 2. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за исплату износа од 563.767,13 динара на име враћања стеченог без основа у смислу члана 210. Закона о облигационим односима - ЗОО, обзиром да је овај износ тужилац платио на основу правноснажне одлуке органа тужене од 30.03.2002. године, потврђене решењем главног инспектора Финансијске полиције РУЈП-а од 05.07.2002. године - против ког решења је тужилац покренуо и управни спор у коме је његова тужба одбијена пресудом Врховног суда Србије У. ... од 29.08.2003. године, да овај основ није отпао, а тужилац није доказао да је претрпео штету извршењем наведене одлуке органа тужене мимо утврђене обавезе на плаћање из ових одлука и то због противправних радњи органа за чији суд одговара тужена у смислу члана 172. ЗОО.

Како се законитост одлука управних органа не оцењује у парничном поступку, тужилац је законитост наведених управних аката и правилност обрачуна утврђене обавезе коју је исплатио могао оспоравати само у поступку пред надлежним органом и у управном спору, па имајући у виду да наведена правноснажна одлука органа тужене није поништена, наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Правилно су нижестепени судови одлучили и о трошковима поступка.

Из овог разлога Врховни касациони суд је у складу са чланом 405. став 2. ЗПП одбио ревизију тужиоца.

из изнетих разлога врховни касациони суд је у смислу члана 403. став 2. ЗПП одбио као неосновану ревизију тужиоца и одлучио да не образлаже детаљно ову пресуду обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози, а образлагањем пресуде којом се ревизија тужиоца одбија се не би постигло ни ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.